

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt VIII. a Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

centius ex eo, quod cum uni scriberet, plurali numero utebatur, cum stylus Romanæ Curie sit, ut Pontifex in suis literis dum ipse loquitur, ob dignitatis reverentiam plurali numero utatur; erga eum vero cum quo loquitur, singulari, ut probant Solorzanus *tom. 2. de jure Indiar. lib. 5. cap. 12.* Germonius *de indulg. Cardin. §. servus Dei. Restau-*

rus *Castal. de Imper. g. 60.* Licet prisca Ecclesie temporibus Pontifex singulari de se nomine, plurali cum cæteris loqueretur, ut constat ex epistola Gregor. Magni ad Eulogium relata *in cap. ecce. dist. 99.* & notavit Ex ea *l. unic. C. de palatii. fol. 20. c. 21.*

CAPUT VII.

^a Idem.

AD falsariorum confutandam malitiam jam alia vice recolimus ^b literas Apostolicas destinasse, in quibus falsitatis modos, ne quis se posset per ignorantiam excusare, meminimus plenius dixisse. Quia vero nonnunquam event, ut falsas literas exhibentes, postquam super his fuerint redarguti, ad excusationem suam se dicant, literas hujusmodi per alios impetrasse, de communi f. n. consilio duximus statuendum, ut qui literis nostris uti voluerint, eas prius examinent; quoniam si falsis literis se usos dixerint ignoranter, eorum sera poenitentia evitare nequit poenas inferius annotandus. Nos enim omnes falsarios, qui per se, vel alios vitium falsitatis exercent, cum fautoribus, & defensoribus suis anathematis vinculo decernimus innodatos, statuantes, ut clerici, qui falsarii fuerint deprehensi, omnibus officiis, & beneficiis ecclesiasticis perpetuo sint privati. Ita quod qui per se falsitatis vitium exercuerint, postquam per ecclesiasticum iudicem fuerint degradati, seculari ^c Potestati tradantur secundum constitutiones legitimas puniendi; per quam & laici, qui fuerint de falsitate convicti, legitime puniantur; & si clerici fuerint, officiis & beneficiis ecclesiasticis spolientur; si laici, tamdiu maneat excommunicationi subiecti, donec satisfaciant competenter: ita tamen, ut in istis, & in aliis malitia gravius, quam negligentia puniatur. Quod & de iis, qui falsas literas impetrant, statuimus observandum.

NOTÆ.

I. ^a *Idem.*) Italegitur in tertia collectione, *sub hoc tit. cap. 4.* nullibi tamen exprimitur cui rescribat Pontifex, & hanc constitutionem direxerit; quia in ea generalem legem condere voluit contra

falsarios: & ita ab omnibus generaliter observandam proposuit.

^b *Literas.*) Relatas supra *in cap. licet.*
^c *Seculari Potestati tradantur.*) Verba hæc, & textum exposui supra *in cap. ad audiendam.*

CAPUT VIII.

^a Idem.

ACcedens ad præsentiam nostram P. presbyter lator præsentium, suâ nobis infirmatione monstravit, quod cum olim nixus ab Archipresbytero, & Clericis de Catalinovo pro quibusdam causis, super quibus à te se fatebantur indebitè prægravari, ad nostram præsentiam accessisset, nec posset pro eo, quod tunc temporis nos eramus infirmitate gravati, suas literas obtinere, moram apud Sedem Ap. faciendo, post paucos dies contigit ipsum etiam infirmari. Dum autem esset in lecto agritudinis constitutus, accessit ad eum quidam clericus de Casalino Azo nomine, qui tunc temporis morabatur in Urbe, & sub spe dilectionis, & gratiæ promisit ei se quas à nobis postulabat literas obtenturum: qui credidit verbo ejus: & expensas tribuit, quas pro literis ipsis se expensurum præfatus clericus proponebat. Tandem ad eum quaedam commissionis literas ad ven. f. n. Tranensem Archiep. & dilectum filium Abbatem de Coronata portavit: quas prædictus presbyter credens veras esse, & de nostra conscientia emanasse, ad iudices detulit delegatos: cumque in præsentia ipsorum iudicum tu literas argueres falsitatis, & sacerdos ipse, & alii Clerici de Casalino eas veras esse proponerent, tu easdem literas sub sigillo prædictorum iudicum ad nostram præsentiam direxisti: quas utique falsas esse deprehendimus manifestè. Pro quod tibi per scripta nostra mandavimus, ut illum, qui præfatas literas impetravit, officio, beneficioque suspensum ad nostram præsentiam dirigeres puniendum. Verum cum sacerdotem prædictum

prædictum sua redderet conscientia innocentem, postquam tu eum officio, & beneficio suspendisti, ad nostram festinanter accessit præsentiam ad suam innocentiam excusandam. Sed cum apud nos moram facere longiorem, & à nobis misericordiam postularet, præfata falsitatis omnimodam ignorantiam proponendo, ipsum tamen cum literis nostris ad te duximus remittendum, ut misericordiam inveniat, quam precatur. Inde est, quod fraternitati tuæ per A. S. M. quat. si præfata litera, in quibus fuit falsitas deprehensa, formam de simplici justitia habuerunt, cum præsumi non debeat, quod pro talibus literis, quæ de facili possunt à quibuslibet obtineri, fraudem commiserit falsitatis, ab ipso presbytero canonicæ purgatione recepta, quod conscientus non fuerit falsitatis, nec à literis illis usus est, postquam eas falsas esse cognovit, tu ei divinæ pietatis intuitu officium, beneficiumque restituas, & eum super hoc ulterius non molestes: quia sicut justum est excessus corrigere delinquentium, sic iniquum merito reputatur, si severitas pœnæ puniat innocentes.

NOTÆ.

tus prout in præsentem transcribitur, additur *Sponsino Archiepiscopo.*

b *Literis usus est*] alias falsi crimen committeret, juxta tradita in cap. ad audientiam.

1 a [*Dem.*] Ita etiam legitur in quarta collectione. *sub hoc tit. cap. i.* in epistolis vero editis Coloniae *lib. 2. fol. 226.* ubi reperitur hic textus

CAPUT IX.

Idem Episcopo Rossen. Archid. Barbonien. & Magistro V. V. de Sancta Fide, Canonico V. V. belen.

EX continentia literarum dilectorum filiorum N. Abbatis sanctæ Crucis de Waltham, & Magistri Simonis de Sueville nobis innotuit, quod cum olim questio, quæ vertebatur inter dilectos filios M. Phil. de Ludeleuve, ex una parte; & Robertum, & Vincentium clericos, ex altera, super Ecclesia de Streton, ipsis, & N. quondam Abbati de Straford. à bonæ memoriæ C. Papa prædecessore nostro commissa fuisset; eodem Abbate pariter, & prædicto Vincentio de hac luce subtractis, prænominati duo iudices juxta tenorem rescripti Apostolici procedentes, attestaciones, & allegaciones utriusque partis diligentius audierunt: tandem cum renunciatum eis ab utraque parte fuisset, & secundum allegata definitiva esset sententia promulganda, contra Magistrum P. adversa pars literas Apostolicas arguit falsitatis, & eas esse falsas sub periculo causæ se firmiter asseruit probaturam, sibi legem imponens, ut à causâ caderet, nisi probaret evidentius falsitatem: & ne ulterius iudices in causâ procederent, Sedem Apostolicam appellavit. Sæpedito autem Phil. exhibente illum, per quem literas impetravit, & firmiter promittente, quod eas veras esse probaret, memoratus R. ab eisdem iudicibus requisitus, ut aliquam notam exprimeret falsitatis, propter quam falsas esse literas proponebat, nihil aliud specificare voluit, nisi quod eas falsas dixit, & asseruit à Cancellaria nostra nullatenus emanasse. Supradicti verò iudices ab ipso R. juratoria cautione recepta, quod accusationem falsitatis prosequeretur, sicut superius est expressum, sequentem diem post Dominicam, quâ cantatur, *Letare Hierusalem*, proximo præteritam, ad prosequendum coram nobis appellationem interpositam, utrique parti terminum præfixerunt. Ceterum præfatus Rob. in termino prætaxato, ad præsentiam nostram accedens, super falsitate literarum, ac processu negotii, veritate suppressa, ut dicitur, à nobis ad prædictos iudices literas impetravit, & nihil profus de falsitatis accusatione proponens, à Sede Apostolica furtivè recessit. Verum nos literas ipsas, quæ prædarguta fuerant falsitatis, diligentius intuentes, nullum in eis signum falsitatis, vel suspicionis invenimus, nisi paucarum literarum rasuras, quæ nequaquam sapientis animum in dubitationem vertere debuerunt. Ideoq; discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus inquiratis super his diligentius veritatem: & si vobis constiterit jam dictas literas à nobis fuisse veritate tacita impetratas, & sæpeditum Rob. sese obligasse sub periculo causæ, quod priores literas falsas esse probaret, cum inter ipsum, & adversarium suum questio personalis agatur, & quilibet abrenunciandi juri suo liberam habeat facultatem, ipsi

Rob.